

## Kako z zrelim sadjem ravnati, in kako ga obračati v korist.

Kdor ima veliko dobrega sadja, ima lepo zalogo, ki mu skoraj ravno toliko kakor žito zaleže. Če je njegovo posestvo blizu mesta, lahko se sadje v mesto prodá in veliko lepih denarjev za-nj dobí; če je pa daleč od mesta, se dá za dom in za prodaj mnogo pripraviti ali posušiti, ali za kisec, za vino, za žganje, za čežano itd. porabiti.

Kdor pa hoče od sadja dobička imeti, mora vedeti, kdaj ga je čas obirati ali otresati in kako, in pa kako ga hraniti itd. Treba je presoditi, koliko se ga smé prodati; ktero zaleže več surovo, ktero pa posušeno itd.?

Kdaj in kako sadje obirati ali otresati?

Bolj žlahno sadje se odtrga ali obere, da se ne otisne in poškoduje, — nežlahno pa se otrese; oboje, kadar je zrelo. Ne dosti zrelo niti ni dobrega pokusa niti stanovitno, in tudi potlej ne zori, ampak zvene in gnjije, in za drugo ne zaleže razun za kakošen kis (jesih), pa še ta ni prida.

Kadar so peclji toliko suhi, da od debla nič več ne potrebujejo, takrat je sadje zrelo. Najprej se trebi samo, to je, piškavo odpada. Kadar pa zrelo in zdravo sadje začne samo rado z drevja padati, takrat naj se v suhem vremenu žlahno obere, nežlahno pa otrese, ne pa oprekljá, ker s prekljo se drevesu škoda stori in sadju. Če je sadja celó veliko, ne smé se vse kmalu otresati, ampak za vrstjo, da se ali posuši ali pa prodá, in da se na kupih ne spari in ne gnjije; med tem se to, kar samo pade, pobira. Za odtrgovanje so potrebne dvojate gredi ali lojtre, da visoko sežejo.

Kako se sadje hrani?

Nektero sadje se ne dá dolgo hraniti, postavimo, češnje, češplje, breskve itd. Tako se mora brž na korist porabiti, posušiti ali pa prodati. Nektero sadje, da-si ravno zrelo, ni precej dobro, ampak mora se nekaj časa mladiti, pod streho na suhem, sapnem, pa ne na solnčnem kraju rahlo naloženo, ne na kupe, da se ne spari in ne skazi. In tukaj se mora vsaki dan prebirati.

Tiste zimske hruške in jabelka, ktere dolgo trpé, treba je posebno skrbno spraviti. Najprej v lepem vremenu jih varno z recelji ali peclji obrati in v sapni shrambi na dilje na muhe postaviti, da se malo izhlapijo; v zaprtijah bi se skazile. Kadar zmrzovati začne, varno prenesó se v shrambo, kjer ne zmrzuje, in se ravno tako položé, da se jim dušek dá. Ali pa v zemljo se jama skopá in streha naredí, da mokrote brani; ako se tó sadje s suhim peskom zaspé, je še boljši, ker tako se bolje ohrani, kakor pa na sapi.

Nektero sadje pa ima svoj čas, da je ugojeno, potlej mu dober okus mine in ni več za shrambo. Tako sadje je treba poznati, da se o pravem času na prid obrne; večí del jabelka so taka.

Kako sadje sušiti?

Kadar je sadje dosti zrelo, naj se, posebno nežlahno, dá posušiti, pa tudi tisto žlahno, ktero se dolgo hraniti ne dá. Veliko ga, posebno češpelj, tepek, muzenic, breskev itd. Dolenci v dobrih letih nasuše, in potlej prodajajo.

Najboljše, namesti v dimnih sušilnicah, ga je sušiti\*)

\*) To je, zlasti pri češpljah, še zmiraj ena največih napak pri nas, da jih suše v dimu, od ktereга dobó neprijeten duh in okus, ki v kupčiji ceno zmiraj za 2 gold. ali še več pri centu zniža. In vendar se ne odpró nekterim gospodarjem oči, čeravno vidijo, da se po sami gorkoti posušene češplje zmiraj veliko dražje prodajajo in čeravno vidijo včasih pred nosom ali saj ne deleč pri sosedu pametno narejene sušilnice, ki se za majhen denar napravijo.

v peči po kruhu, ali pa, kadar ga je veliko, v taci sušilnicah, ki imajo od znotrej podolgovato peč, zgorej pa več les, ki se od vseh strani dobro zapre, in od same prave a ne prehude gorkote, ne pa v dimu. Olupljeno in izkoščičeno sadje, češplje, breskve, hruške itd., tako posušeno, da je lepo rumeno, se kaj lahko in drago prodá. Tudi na solncu se dá tako sadje sušiti, in se v nezaduhlih in suhih shrambah več let dobro ohrani.

Kako se dá sadje še obrniti?

Tudi za žganje se dá porabiti, posebno češplje, breskve, hruške, ter slabe hruške in jabelka, najboljše lesnike. Zrele, pa ne še ugojene, se za vino lahko obrnejo, kteremu se nekoliko pravega vina pridá, da ima dober okus, in ali pri hiši ali pa tudi za prodaj zaleže, in se eno leto, ali dve lahko hrani in dobro in še močno ostane. — Ravno tako se za kis (jesih) obrne še celó gnjilo in zmrznjeno, ki se stlači in skisa, da je prav dober jesih, ako je imelo sadje veliko sladkega (cukrenega) v sebi; ostanki pa živali prav dobro zaležejo. Tepke in take bolj borne hruške se v kaki posodi v vodi dolgo ohranijo; višnje, češplje pa v žganji; hruške, češplje in jabelka olupljene in v sladkori skuhane in dobro zavezane prijetno jed dolgo časa dajo, in več tacega.

## Národne stvari.

### Odprto pisemce našemu slovenskemu narodu

o „Olikanem Slovincu.“

„Matica“ naša, ktera skrbi za to, da tudi ljudstvo naše dobiva koristne bukve v roke, je kmalu spoznala, da nimamo še knjige, ki bi človeku kot dobra prijateljica stala na strani, da mu svetuje, kako naj se ali je mlad ali star, samec ali oženjen, gospodar ali služabnik itd. v različnih okoliščinah in razmerah, v ktere pride, obnaša in vêde tako, da je Bogu všeč in ljudém prav, pa tudi njemu samemu koristno.

V ta namen je ravnokar na svetlo dala bukve, kakoršnih drugi narodi že mnogo imajo, Slovenci — razun enih — pa smo jih dozdej še zmiraj pogrešali — imenujejo se „Olikani Slovenec“.

Lepa ta knjiga, spisana po izvrstnem pisatelju slovenskem J. Veselu v lepoglasnem jeziku našem, ni prepis iz kake druge knjige, ampak izvirno delo je, izdelano za potrebe naše domače.

Ker pa knjiga ta more svoj namen doseči, ako je pride med ljudstvo na kupe, zato vabimo narod naš, naj si jo kupi vsak, kdor zmore 50 kr. Zagotavljamo, mu, da bode vesel tega, kar si je kupil s temi bukvami in da mu bo sto- in stokrat povrnilo tiste male krajcarje, ki jih je za-nje dal.

Ker pa vendar človek rad vidi, kaj da kupi, podamo svojim bralcem, ki „Olikanega Slovenca“ niso prejeli kot udje „Matični“, kazalo vsega, kar obsegajo te bukve, ki razpadajo na 4 velika poglavja.

Prvo poglavje podučuje: *Kako se vedimo proti Bogu*. 1. Bogu gré vsa čast in hvala. 2. Kaže se v vsem djanji in nehanji. 3. Posamesni nasledki pravega češčenja Božjega. 4. Pomen nabožnosti.

Drugo poglavje: *Kako se vedimo sami seboj*. 1. Da si dušne moči vsestransko izobrazujemo. 2. Ne zanemarjajmo srca. 3. Kako si dobimo tolažbo, srečo in pokoj. 4. Skrbimo za zdravje telesa in duše. 5. Častimo se sami. 6. Druzi popolnost kako nas spodbada. 7. Bodi si sam najprijetnejši tovarš. 9. Varuj se hinavstva.

Tretje poglavje: *Kako nam je vèsti se do drugih ljudi*. A. Splošnje opombe. 1. Človek na svetu

toliko velja, kolikor si sam veljave dá. 2. Bodi popoln, samostojen. 3. Ne pripisuj sebi, kar je družih. 4. Ne razglašaj preveč svoje nesreče ali sreče. 5. Ne ponižuj družih, da se povzdigneš sam. 6. Bodi vselej premišljen. 7. Ne išči brez potrebe dobrot od družih. 8. Ne bodi presilno postrežljiv. 9. Bodi mož beseda in vselej resničen. 10. Bodi natančen, reden, priden. 11. Naj ti ne bo preveč mar, kar delajo drugi ljudje. 12. V življenji bodi dosleden, imej dobro vest, pa ne spreminjaj se. 13. Loči človeka od človeka v vnanjem vedenji. 14. Ne posmehuj se, ne nagajaj nikomur, ne straši po nepotrebnem. 15. Ljudje hočejo imeti zabavo; bodi vedno enak in jasen; o šaljenji. 16. Pogovori naj bodo podučljivi, ne prazno besedovanje. 17. O zasmehovanji. 18. Ne prenašaj besede iz hiše v hišo. 19. Ne govori preveč, ne predolgočasno. 20. O sebičnosti. 21. Ne ponavljaj vedno tistih povestic, ne govori dvoumno. 22. Ne rabi le pregovorov in navadnih izrazov. 23. Nepotrebna vprašanja. 24. Pogovori o verskih rečeh. 25. Previdno govori o slabosti družih. 26. Ne klicaj v spomin neprijetnih reči. 27. O molčečnosti. 28. Govorimo lično, živahno; o vnanji spodobnosti. 29. Nekaj neprijetnosti v družini. 30. Kako se oblači. 31. O pismih in o dopisovanji. — Ali so ta pravila res splošnja, ter naj se ravna vsak po njih?

**B. Kako se je vesti do ljudi različnega značaja.**  
1. Kako različni so značaji. 2. Častilakomni. 3. Nečimurni. 4. Prevzetni ali napuhnjeni. 5. Občutljivi in razžaljivi ljudje. 6. Trmasti. 7. Prepirljivi. 8. Naglojezni in maščevanja željni ljudje. 9. Nezaupni in čmerni. 10. Zavidljivi. 11. Lakomniki. 12. Nehvaležniki. 13. Bahavci in širokoustniki. 14. Nesramni postopači in sitni prilizovalci. 15. Prepohlevni in prebojazljivi ljudje. 16. Veseli. 17. Pijanci, spohetniki in sprideni ljudje. 18. Prenapeti in sanjarski ljudje. 19. Pobožni in hinavci. 20. Brezbožniki in maloverci.

**C. Kako se je vesti v različnih razmerah življenja.**  
a) Kako naj se vedó ljudje različne starosti med seboj. 1. Vedenje z vrstniki je najprijetnejše; pa različen značaj, različna odgoja, in drugo tudi tu mnogo spremeni. 2. Stari ljudje naj ne motijo veselja mlajših, naj se spominjajo na lastna, mlada leta. 3. Obhoja starejših naj bode koristna mlajšim. 4. Starejši ljudje se ne spoštujejo, kajti mlajši so premodri. 5. Kako naj se vedó mladenčiči do starčkov. 6. Nekaj malega, kako naj se vedemo do otrok. b) Kako naj se vedó starši in otroci med seboj. 1. O otročji in domovinski čuti; kakovo vedenje staršev do otrok je napačno. 2. Kako naj se vedó otroci do staršev. c) Kako naj se vedó zakonski ljudje. 1. Modra volitev je najgotoviša zastava prihodnje sreče. 2. Zakaj so marsikteri zakoni srečni, da si ravno so bili sklenjeni brez premisleka v mladosti? 3. Kako naj se vedeta zakonska, da si bosta vedno ljuba in draga. 4. Dobro gospodarstvo je potrebno zasrečo zakonsko. 5. Prikrivaj ženi nesrečo, če je mogoče; kako se je vesti v velikih nadlogah. d) Kako se je vesti s krasnim spolom. 1. Ženske imajo naraven čut, da spoznajo vsako malo nepristojnost. 2. Smešno je gospém, če se mladenec vetrasto ali prisiljeno vede; gospé ljubijo zabavo. 3. Bodimo odkritosrčni, pa pohlevni. 4. Naj se ž njimi ne govori niti o učenostih niti o političnih rečeh. 5. Ne sodi o lepoti ali nelepoti. 6. Varuj se neotesanih, neolikanih izrazov. 7. Kako se je vesti pri plesu in igri. 8. Ne sladkaj se preveč, da mladih deklet ne premotiš in nesrečnih ne storiš. e) Kako naj se vedó prijatelji. 1. O volitvi prijateljev v mlajših in starejih letih. 2. Zakaj je treba prijateljstvu enake starosti, enacega stanú, enacih misli in sposobnosti? 3. Zakaj imajo imenitni in bogati ljudje tako malo čuta za prijateljstvo?

4. Stanovitnega prijateljstva ne išči med neplemenitimi in strastnimi ljudmi. 5. Ali je res težko najti zveste prijatelje? 6. Koliko smemo storiti za prijatelja? 7. Prijatelji v nesreči. 8. Ali naj tožimo prijateljem nesrečo? Kaj naj storimo, če prijatelj toži potrebo svojo? 9. Prilizovanja med prijatelji ne sme biti; pogumno povejmo in poslušajmo resnico. 10. Bodimo sprevidni, če sprejemamo dobrote od prijateljev. 11. Kako ravnati, da se prijatelji ne naveličajo drug drugega. 12. Kako naj si dopisujemo z daljnimi prijatelji? 13. Nekteri ljudje nimajo prijateljev, le znance. 14. Kako ravnati, če se med prijatelje vrinejo prepiri in razprtije? 15. Kako pa, če so nas prijatelji prevarili, ali smo se sami motili nad njimi? 16. Kako ravnati potem, ko smo spoznali v prijatelju znanca? f) Kako naj se vedó gospodje in slugi med seboj. 1. Večina ljudi je primorana služiti. 2. Vendar priznavajo velikodušno ravnanje. 3. Varovati se je prevelike zaupnosti do poslov. 4. Zakaj poslov ne zmerjajmo? ne utrgujmo jim zasluženega plačila. 5. Kako zabranimo tatvino? 6. Kako naj se vedó služabniki do gospodov? g) Kako naj se vedó sosedje? 1. Svetujmo in pomagajmo tudi sosedom in tistim, ki z nami v eni hiši bivajo. 2. Male postrežljivosti. 3. Kako naj se vedemo do hišnih gospodarjev? 4. Mali prepiri v hiši naj se hitro poravnajo. h) Ktere dolžnosti imata gostilnik in gost? 1. Kako je bilo gostoljubje v starih, kako je v novejših časih? 2. Kako naj gostilnik skazuje gostoljubost? 3. Kako naj se vede gost do gostilnika? 4. Zakaj je treba vedeti navadne šege pri gostijah? 5. Šege pri zajutreku. 6. Šege pri pojedinah in gostijah. 7. Šege v družčinah. i) Kako se je vesti do dobrotnikov? 1. Bodimo hvaležni za prejete dobrote tudi potem, ko nam dobrotnik več pomagati ne more. 2. Ne prilizuj se preveč dobrotniku. 3. Kakošna bodi hvaležnost do hudobnih dobrotnikov. 4. O načinu, kako naj skazujemo dobrote, in kako naj se vedemo s tistimi, katerim jih skazujemo. 5. Kako se je vesti do tistih, ki so posvetili življenje otroški odgoji. k) Kako ravnajmo s sovražniki in trpini. 1. Kako se je vesti do sovražnikov, razžaljavcev in razžaljencev. 2. Kako z ljudmi, ki so drug drugemu sovražni. 3. Kako z bolniki in trpini. 4. Kako z reveži in nesrečniki. 5. Kako z ljudmi, ktere tarejo dušna trpljenja. 6. Kako z zmotenci in padlimi ljudmi.

**D. Kako se je vesti z ljudmi različnega stanú.** a) Velikaši. 1. Kakošna bodi obleka, ko obiščemo velikaša. 2. Vedenje bodi postavno in resno. 3. Bodimo silno previdni v pogovorih z velikaši. 4. Ne zaupajmo preveč prijaznim obrazom. 5. Pazimo na vsako besedo, ktero govoré imenitniki. 6. Velemožev ne vprašujmo po vzrokih njihove žalosti, ne vrivajmo jim sveta. 7. Ne ponujajmo stave višemu, pa je tudi ne sprejemajmo. 8. Beseda z velikaši bodi krotka. 9. Stojimo, dokler se nam ne ukaže sesti. 10. Nekaj o poljubovanji. 11. Kako se vesti, če nas spremi velikaš do vrat. 12. Kako pogosto obiskujmo imenitnike. 13. Kako se je vesti ž njimi na očitni ulici. 14. Kako, če se srečamo. 15. Kako odhajamo iz sobe. b) Manjši. 1. Bodimo vljudni do nižih ljudi; spoštujmo jih, tudi vpričo viših, iz čistega namena. 2. Priljudnost bodi pametna in razumna. 2. Ne zaupajmo preveč ljudem, ki nimajo više odgoje. 4. Ne prevari manjšega od tebe človeka. 5. Ne bodi tako slab, da ne bi mogel nič odreči. 6. Za nižje ljudi ni prevelika omika. c) Duhovniki. 1. Dandanašnji so stanovi malo ločeni med seboj. 2. Zakaj duhovnik zasluži spoštovanje. 3. Duhovniki so krotki in prizanesljivi. 4. Zaničevanje duhovstva množi vnemarnost do vere. 5. Kaj so duhovniki koristili nam Slovencem. d) Učenjaki in umetniki. 1. Učenjaki radi govoré o svojih predmetih. 2. Nekaj predsodkov o učenjakih,

kterih se varujmo. 3. Umetniki hočejo dopasti. 4. Kako naj ravná mladi umetnik in pisatelj. 5. Srečni so tisti, ki obćijo s pravimi umetniki. e) Različni stanovi. 1. Vojaški stan. 2. Uradniki. 3. Trgovci. 4. Navadni meščanski stan.

**Četrto poglavje: Kako se je vésti do neumne živine.** 1. Ne trpinči nikdar živali. 2. Ne ljubi jih bolj kot svojega bližnjega.

Naj potuje tedaj „Olikani Slovenec“ po slovenskem svetu, naj širi pravo vnanjooliko ter naj bode tudi lepo zrcalo notranje omike!

## Slovinci!

V starodavnih časih bili so naši prededje sloboden in samsvoj narod. Kadar je bilo treba se posvetovati v občinskih rečeh, zbirali so se pod milim nebom v senci košatih lip, pogovarjali se, izrekli brez strahu svoje želje in potrebe in tako dosegli po mirnem potu, česar so si želeli in potrebovali. Prišli pa so žalostni časi za nas slovenski narod, — propal je v sužnost in v sto- in stoletnih stiskah skoraj da ni popolnoma poginul. Zgubil je vse zaupanje do samega sebe, nosil potrpežljivo naloženo mu težko breme, in v neki zasplosti in malomarnosti si še ni upal misliti, kako bi si poboljšal svoj težavni stan in rešiti se težkega jarma, ki ga žuli.

Po tisoč letih imamo zdaj sopet postavno pravico, zbirati se pod milim nebom in posvetovati se v vseh stvaréh, ktere se nam potrebne in imenitne zdijo; naše sklepe pa smemo naznanjati visoki vladi, da tudi ona pozvé, česar mi Slovenci želimo. Že je bil tak shod, prvi slovenski tabor, 9. avgusta t. l. v Ljutomeru. Zbralo se je nad 7000 ljudi, in izrekli so svoje želje in misli zaradi pravic, ktere gredó tudi našemu slovenskemu narodu.

Da pa to, kar je sklenil prvi slovenski tabor v Ljutomeru, pri vladi še več veljave ima, treba je, da tudi v drugih slovenskih krajih se zbere ljudstvo, in odkritosrečno in brez strahu izreče svoje želje.

Zatoraj so pod tem vabilom podpisani možje sklenili, Vas, drage rojake, sklicati na dan 6. septembra t. l. v Žavcu, da bi se tam pod milim nebom pogovarjali in posvetovali, česar nam je treba, da se nam bo za naprej bolje godilo, kakor do zdaj; — da bi se tam posvetovali in pogovarjali, kako da bi se ravnopravnost našega naroda, ktera nam je v §. 19. državnih osnovnih postav vnovič od presvitlega cesarja zagotovljena, djansko izpeljala.

Pride naj vsak, komur koli je mogoče. Več ko je ljudstva zbranega, večo veljavo imajo sklepi. Posebno pa vabimo in kličemo Vas slovenske rojake savinske in škalske doline; vsaj eden naj pride iz vsake hiše in hišice, da vas bo na tavžente in tavžente. Kažite, da niste zaspanci in da vam je mar za vaše pravice.

Na noge slovenski možje! Pomagajmo si sami. Če si ne pomagamo sami, nam ne bo nihče pomagal na tem svetu. Zdramimo se! Delajmo! Zjedinimo se!

Se enkrat Vam kličemo: Pridite iz vseh hiš in iz vseh vesí, posebno celjskega, gorno-gradskega, vranjskega, šoštajnskega, laškega, konjiškega, kozjanskega in šmarskega okraja. Pridite na dan 6. septembra 1868 ob treh popoldne v Žavški trg k slovenskemu taboru!

Anton Žuža, posestnik, župan in okrajni odbornik v Žavcu,  
France Roblek, posestnik, okrajni in občinski odbornik v Žavcu,  
Ernest Širca, trgovec, okrajni in občinski odbornik v Žavcu,  
France Žuža, posestnik in okrajni odbornik v Žavcu,  
Jože Žigan, posestnik in občinski odbornik v Žavcu,  
Dragotin Žuža, posestnik in občinski odbornik v Žavcu,

J. Hausenbihler, posestnik in občinski odbornik v Žavcu,  
Avg. Senica, posestnik in občinski svetovalec v Žavcu,  
Anton Žuža, posestnik in mesar v Žavcu,  
Vincenc Janič, posestnik in občinski svetovalec v Žavcu,  
Andrej Pirnat, posestnik v Levcu,  
Anton Grabič, posestnik in mlinar v Teharjih,  
Mihael Vizjak, posestnik in občinski svetovalec v Teharjih,  
Andrej Goršek, posestnik in župan v Petrovčah,  
P. Golavšek, posestnik in župan v Grižah,  
Ivan Žuža, rudarski lastnik v Grižah,  
Jakob Ješovnik, posestnik in župan na Vélíki Pirašči.  
France Vratarič, župan in posestnik v Vojniku,  
Anton Jaklič, posestnik in občinski odbornik v Vojniku,  
Franc Kotnik, posestnik na Frankolovem,  
Jože Lipuš, posestnik in svetovalec višnje-veške občine,  
Janez Jamnik, posestnik in občinski svetovalec pri Novi cerkvi,  
dr. Gustav Ipavec, posestnik in zdravnik v Št. Jurji,  
Miklavž Ripšl, posestnik in zdravnik v Št. Jurji,  
Žveglar, posestnik pod Rifnikom,  
Hren, posestnik v Hrušovcu,  
J. Zdolšek, posestnik v Porgorji,  
dr. Janko Srnc, odvetnik v Kozjem,  
Franc Šentak, posestnik in okrajni odbornik na Vranskem,  
Gašper Šorn, posestnik in župan na Gomilskem,  
Andrej Elsbaher, trgovec na Laškem,  
Franc Orožen, posestnik in trgovec na Laškem,  
J. Žnidaržič, zdravnik na Laškem,  
Jernej Kačič, posestnik in župan pri sv. Krištofu,  
J. Kajtna, posestnik in občinski odbornik pri sv. Krištofu,  
France Skaza, posestnik in načelnik okraj. zastopa v Šmarji,  
J. Zdolšek, posestnik in župan na Ponkvi,  
Jakob Spende, posestnik in načelnik okr. zastopa v Gornjem gradu,  
France Fišer, posestnik in župan v Gornjem gradu,  
Jožef Mikuš, posestnik in okrajni odbornik v Gornjem gradu,  
J. Žehel, posestnik in trgovec v Gornjem gradu,  
Jur Logar, posestnik in občinski odbornik v Šolepahu,  
Jože Prek, posestnik in župan v Lučah,  
Lovro Šetaj, posestnik in krčmar v Lučah,  
Sebast. Mesesnik, posestnik in občinski odbornik v Šolepahu,  
J. Stamcer, posestnik in trgovec v Rečici,  
Anton Jeraj, posestnik in župan v Rečici,  
Janez Lipold, župan in drž. in deželni poslanec v Mozirji,  
Jožef Lipold, posestnik in občinski odbornik v Mozirji,  
A. Goričar, posestnik in občinski odbornik v Mozirji,  
Janez Vivot, posestnik v Gornjem Doliču,  
J. Vošnjak, posestnik v Šoštajnu,  
Jožef Rak, župan in načelnik okr. zastopa v Velenji, dež. poslanec,  
M. Kavčič, posestnik in trgovec v Št. Jurji,  
Moric Ripšl, trgovec v Celji,  
dr. France Bratkovič v Celji,  
J. Toplak, hišni posestnik v Celji,  
France Kapus, trgovec v Celji.

## Rodoljubi!

C. kr. deželna vlada je potrdila pravila društvu za brambo národnih pravic.

Na tej podlagi se tedaj sme pričeti delovanje njegovo.

Namen društvu je: braniti in vresničevati pravice slovenskega naroda, vzlasti popolno národno enakopravnost v vseh razmerah javnega življenja.

Da-siravno se gledé na blagi ta namen samo po sebi misliti more, da vsak roják naš, vsak prijatelj naroda našega in domovine naše, in sploh vsak poštenjak, ki vsacemu ljudstvu privošči, kar ljudstvu gré, z misli in srcem stoji v vrsti našega društva, vendar se mora to ljudoljubno sočutje pokazati s tem, da se rodoljubi vpišejo v društvo, da, tako zastopano po obilih udih, stopi častitljivo in mogočno pred svet.

V to ime pošilja Vam, Slovenci! osnovalni odbor to pismo, ktero Vas uljudno vabi, da stopite v kolo národnega društva.

Potezaje se za pravice naroda slovenskega je njega duševni in materijalni blagor društvu glavni cilj in konec. Vse tedaj, kar spada v obširno to okrožje, bode skrb društvu našemu. Zato bode obračalo svoje oči na šole, urade in v obče javno življenje, — v ob-